

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové, soudce zpravodaje Václava Štencla a soudce Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **M. Ch.**, zastoupený JUDr. Jaroslavou Šafránkovou, advokátkou, sídlem Lublaňská 673/24, Praha 2, proti žalované: **Česká advokátní komora**, sídlem Národní 118/16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 7. 2022, č. j. 10.01-000270/22-007, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 3. 2025, č. j. 9 A 107/2022-143,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalované **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Jaroslavě Šafránkové, advokátce, **se p ř i z n á v á** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 6 135 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím zastavila podle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, řízení o určení advokáta k poskytnutí právní služby,

konkrétně k zastupování žalobce v řízení o ústavní stížnosti vedené Ústavním soudem pod sp. zn. III. ÚS 697/22. Výzvou ze dne 26. 5. 2022 byl žalobce vyzván k doplnění žádosti, což však ve stanovené lhůtě neučinil. Následně bylo zjištěno, že Ústavní soud rozhodnutím ze dne 21. 6. 2022 ústavní stížnost odmítl. Tím se stala podle žalované žádost žalobce bezpředmětnou.

[2] Rozhodnutí žalované napadl žalobce správní žalobou, kterou Městský soud v Praze zamítl rozsudkem označeným v záhlaví. Dospěl k závěru, že žalovaná žalobce vyzývala k odstranění vad žádosti nad rámec své zákonné povinnosti a žalobci nic nebránilo v tom, aby svou žádost na výzvu doplnil. V době vydání žalobou napadeného rozhodnutí již odpadl důvod k rozhodování o žalobcově žádosti, žalovaná se proto správně žádosti věcně nezabývala a řízení zastavila, neboť žádost se stala zjevně bezpředmětnou. Zbývající žalobní námitky se podle městského soudu míjely s důvody napadeného rozhodnutí žalované.

II. Kasační stížnost

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, v níž namítá, že žalovaná vydala výzvu k odstranění vad žádosti nadbytečně. V důsledku jednání žalované byl stěžovateli upřen přístup k Ústavnímu soudu. Žalovaná obdržel žádost dne 10. 5. 2022 a až dne 26. 5. 2022 vyzvala stěžovatele k uvedení dalších skutečností a specifikaci rozhodnutí, které bylo jednoznačně uvedeno již v žádosti. Formulář žádosti stěžovatel vyplnil dle svých schopností; výkon trestu odnětí svobody limituje jeho možnosti a nemá dostatečné vzdělání. Z žádosti nepochybně vyplývalo, že se jedná o ustanovení advokáta pro řízení vedené Ústavním soudem pod sp. zn. III. ÚS 697/22. Žalovaná měla vzít v potaz také to, že nejde o první žádost stěžovatele. Je nepochybné, že bez právního zastoupení není schopen chránit svá práva.

[4] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že není důvodná.

[6] Předně je nutno poznamenat, že nosným důvodem napadeného rozsudku je závěr, že se žádost stala zjevně bezpředmětnou, a proto řízení o ní žalovaná správně zastavila podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Tento nosný důvod stěžovatel ve své kasační stížnosti nezpochybňuje. Nejvyšší správní soud se proto v této otázce omezí pouze na odkaz na svou dosavadní judikaturu, podle níž je odmítnutí ústavní stížnosti obecně důvodem pro zastavení řízení o žádosti o určení advokáta podle citovaného ustanovení (rozsudky ze dne 25. 11. 2022, č. j. 1 As 189/2022-32, ze dne 18. 11. 2024, č. j. 6 As 90/2024-12, nebo ze dne 23. 2. 2022, č. j. 6 As 5/2022-78).

[7] Stěžovatel své námitky směřuje především k tomu, že žalovaná byla v řízení o žádosti podle něj liknavá, vydala zbytečnou výzvu a v důsledku toho nebyla schopna o žádosti rozhodnout do rozhodnutí Ústavního soudu.

[8] Nejvyšší správní soud ve výše odkazovaném rozsudku č. j. 1 As 189/2022-32 připustil, že systém zajištění právní pomoci stěžovatelům v řízení o ústavní stížnosti

pokračování

prostřednictvím určení advokáta žalovanou není ideální, neboť přístup k Ústavnímu soudu je ovlivněn průběhem a výsledkem správního řízení před žalovanou. Může se tak skutečně stát, že žalovaná nestihne ve lhůtě určené Ústavním soudem o určení advokáta rozhodnout, resp. stěžovatel v řízení o ústavní stížnosti si včas prostřednictvím žalované nezajistí zastoupení advokátem, a Ústavní soud ústavní stížnost odmítne. Ještě závažnější situace pak může nastat, pokud zamítavé rozhodnutí žalované bude v řízení před správními soudy pro nezákonnost zrušeno a žalovaná by měla určit advokáta dávno poté, co Ústavní soud ústavní stížnost odmítl. Tento systém tak vyžaduje komunikaci a součinnost všech aktérů, tj. žadatele o určení advokáta, žalované a Ústavního soudu, což může být v krátké lhůtě určené Ústavním soudem k odstranění vad ústavní stížnosti problematické, a nepochybně zde existuje riziko odepření přístupu k soudu. To však již nepřísluší posuzovat správním soudům v řízení o určení advokáta žalovanou, neboť jde o postup samotného Ústavního soudu.

[9] Případná nečinnost žalované by tedy nemohla být důvodem nezákonnosti jejího rozhodnutí, jak obecně platí pro všechna správní rozhodnutí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2025, č. j. 4 As 103/2025-48). Ostatně v případě zrušení jí vydaného rozhodnutí by žalovaná neměla jinou možnost, než řízení opět zastavit podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Kromě toho je však nutno poznamenat, že stěžovatel nevyužil žádných prostředků ochrany proti nečinnosti a k odstranění vad žádosti jej navíc žalovaná vyzvala důvodně. Stěžovatel totiž vyplnil formulář žádosti nepřehledně a nebylo z něj zřejmé, co má být předmětem řízení před Ústavním soudem pod sp. zn. III. ÚS 697/22, tj. podstatou sporu. Na výzvu přitom stěžovatel ve stanovené sedmidenní lhůtě (která uplynula 3. 6. 2022, tedy více než dva týdny před rozhodnutím Ústavního soudu) ani později nijak nereagoval.

[10] Městský soud tedy dospěl ke správnému závěru, že řízení o stěžovatelově žádosti o určení advokáta žalovaná zastavila v souladu se zákonem.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Na základě výše uvedených skutečností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[12] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobce (stěžovatel) neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšné žalované žádné náklady nad rámec obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení se jí tudíž nepřiznává.

[13] Stěžovateli byla usnesením městského soudu ze dne 4. 12. 2024, č. j. 9 A 107/2022-97, ustanovena k ochraně jeho práv zástupkyní JUDr. Jaroslava Šafránková, advokátka. Podle § 35 odst. 10 část věty první za středníkem s. ř. s. platí v takovém případě hotové výdaje a odměnu za zastupování ustanoveného zástupce stát. V souladu s tímž ustanovením zákona zastupovala jmenovaná advokátka stěžovatele rovněž v řízení o kasační stížnosti. Podle § 7 bodu 5 a § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), náleží ustanovené zástupkyni stěžovatele odměna za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (písemné podání ve věci samé - kasační stížnost) ve výši 4 620 Kč a podle § 13 odst. 4 advokátního

tarifu náhrada hotových výdajů v paušální částce 450 Kč, celkem tedy 5 070 Kč. Jelikož je ustanovená zástupkyně plátkyní daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů o částku odpovídající této dani. Celkem tedy Nejvyšší správní soud přiznal ustanovené zástupkyni odměnu a náhradu hotových výdajů ve výši 6 135 Kč (po zaokrouhlení). K uhrazení této částky byla stanovena přiměřená lhůta jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. listopadu 2025

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu